

tragtes som absolut urimeligt, absolut urigtigt. Og hvad er det, der fordres? En ubetydelig Bygningssforandring, for at der kan blive ansat den nødvendige Officer. — Som Sager, der endvidere angaa Personellet eller rettere sagt Personellens Uddannelse, maa jeg nævne de aarlige Øvelser, Øvelsestogterne. Herlig talt betragter jeg dette som et Spørgsmaal, det ikke er ganske rigtigt at røre ved, da det forekommer mig, at det kun vedkommer Administrationen; men siden det er blevet berørt, siden Forslaget er blevet forandret, og siden den høitærede Marineminister har tiltraadt Forandringen, maa det maasse dog være mig tilladt at gjøre en Bemærkning hertil. Det er ikke alene min ringe Mening, men der er ofte eller i ethvert Tilfælde een Gang fremkommet i „Lidskrift for Svøvesen“ en Bøllagelse, for at bruge det mildeste Udtryk, jeg i Diebliffet kan finde, over en Del af den aarlige Udrustning. Man har fundet, og jeg tror med Rette — den høitærede Minister vil vistnok ogsaa give mig Ret deri, naar han hører det — at det er en forfærdelig Maade, Udrustningen foregaar paa. Man udsender Fregatter om Sommeren og Kanonbaadseffadren i den aller sidste Del af Aaret, paa den Tid af Aaret, hvor det er allervanskeligst at finde et nogenlunde godt Veir til Skydeøvelser. Skal Kanonbaadseffadren have nogen Betydning i en Marine, maa det vistnok navnlig være paa Grund af sit Artilleri og vist navnlig paa Grund af Dygtigheden hos Artilleristerne. Men naar Øvelsestogtet for disse Skibe falder paa en Tid, hvor det er saa godtsom umuligt, eller i ethvert Tilfælde kun sjældent bliver muligt at indøve Artilleriet, taber denne Øvelse en Del af sin Betydning. Jeg tror, at den høitærede Minister, ved at gjøre sig bekendt med flere af de dygtigste Officerers Betragtninger i den Henseende, vil finde, at den Mening i hvert Tilfælde ikke er eneftaaende. Desuden er der et andet Punkt. Det er maasse mere delikat. Det er, at Ministeren for i Aar fordrer „Rolf Krake“ med Kanonbaadseffadren. Jeg beklager, at det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 8de Valgkreds (Navn) ikke er tilstede. Da han var Marineminister, udtalte han i Landssthinget, at „Rolf Krake“ var et Panzerbatteri, som nu aldeles ikke svarede til Tidens Fordringer. Det forbauser mig derfor at finde det som Øvelsesflib i Aar ved Kanonbaadseffadren, skjøndt det har et saa forskjelligt Dybtgaaende fra Øvelseffadren. End yderligere er jo Ministeren i Udvalget gaaet ind paa, at „Absalon“ stryges for Kanonbaadseffadren, men at Eskadrechefen bibeholdes. Jeg forstaar ikke, eller er i ethvert Tilfælde ikke kjendt nok med Forholdene til at vide, hvor Eskadrechefen da skal heise sin Stander. — Personellet vedkommende er der endnu et lille bitte Ændringsforslag, nemlig Nr. 138. Jeg finder det mærkeligt, at en Forsamling som denne vil negte de militære Lærere et Honorar som andre

Lærere. Hvorfor? Jeg finder virkelig ikke nogen-somhelst Grund til, at de Mand, som ikke alene maa have den Uddannelse, som behøves til at uddanne unge Mennekster, men hele Liden maa følge med, som ikke have den Sikkerhed for deres Bage som Andre, som hvert Diebliff kunne rives bort derafra, skulle have mindre Løn end Andre. Hvorfor? Jeg finder aldeles ingen Grund dertil, og jeg veed ikke, om der er Nogen her i Forsamlingen, der virkelig er istand til at begrunde det. Den ærede Ordfører omtalte — og den høitærede Minister svarede derpaa — Spørgsmaalet om Lidskriftet eller rettere den Bemærkning, som var kommen ind derved i Betænkningen. Jeg tror, at den høitærede Minister har staaet Militærstanden ganske betydelig i denne Henseende, og den Udtalelse, der falder fra den høitærede Minister, at Meningen ikke er at standse den grundlovmæssige Tilladelse for Officerer til at udtale sig paa Rigsdagen, forstaar jeg som gammel Militær mildest talt ikke, thi jeg kan ikke tro, at under den nuværende høitærede Minister de militære Begreber skulle være blevne saa slappe, at en Ministers Ønster ikke skulde være en Befaling, som absolut skal lytves, og en Tilføielse som den, at Ministeren tillader de Herrer, som sidde paa Rigsdagen, at udtale sig offentlig (Ministeren: Det har jeg ikke sagt; jeg har ikke sagt „tillade“) Ja, den høitærede Minister mente ikke dermed at standse Udtalelser som efter Grundloven ere berettigede af Officerer paa Rigsdagen, men den høitærede Minister maa vel indrømme, at naar en saadan Udtalelse er udgaaet skriftlig til enhver Officer, da maa vi, naar vi høre Nogen udtaler sig her, tro, at det er med Ministerens Tilladelse eller i hvert Fald ikke imod Ministeren. Det Samme, som gjælder Udtalelser her i Salen, gjælder naturligvis ogsaa om Udtalelser paa Tryk. Og hvad vinder saa den ærede Minister derved? Han vinder det, at i Stedet for, at tidligere Artikler, som maasse — desværre — indeholdt Angreb paa Ministeren, fremkom med Officerernes Navne under, saaledes at Andre kunde gjendrive dem, komme de nu under et andet Mærke. Jeg har nu udtalt mig om de Spørgsmaal, der ikke vedrøre Striden mellem Ministeriet og Folkethinget. Ja, jeg tror dog, der er et Punkt endnu, som aldeles ikke vedkommer denne Kamp; det er Dampflibet til Hans Majestæt Kongen. Jeg beklager den Udtalelse eller det Skridt, der er foretaget fra Udvalgets Flertals Side i denne Retning, men jeg glæder mig over den ærede Ordførers Udtalelser, der jo gik ud paa, at han ikke lagde Vægt paa, at Kongens Dampflib bygges paa Værftet. Jeg vilde betragte det som et — rent ud sagt; jeg beder den ærede Ordfører undskyldte Udtrykket — utilladeligt Indgreb paa Administrationens Omraade. Naar fra Bevillingsmyndighedens Side Bygningen af et Skib til Hans Majestæt Kongen vedtages, synes jeg, det maa være Administrationens Sag at bestemme,